

Kansallisteatterin ja Teatteri 2.0:n Kuka tahansa meistä -dokumentti sai ensi-iltansa helmikuun lopussa Helsingin Rautatieaseman Vestibyyli-aulassa.

Humahdus ajan ulkopuolelle

TEATTERI

Kuka tahansa meistä -dokumentti.

Kansallisteatterin ja Teatteri 2.0:n

tuotanto Rautatieaseman

Vestibyyli-salissa. Käsikirjoitus Emilia

Pöyhönen, ohjaus Saana Lavaste,

dramaturgit Laura Ruohonen ja Paula

Salminen, äänisuunnittelu ja musiikki

liro Ollila, animaatiot Ami Lindholm,

valosuunnittelu Pekka Pitkänen.

Näyttämöllä Iida Kuningas, Niina

Koponen ja Mirjami Heikkinen.

HUMAHDUS. Rautatieaseman Vestibyyli-aulan lavalle lätkähtää punainen paita.

Vuush vain. Hups, oho.

Siitä alkaa Emilia Pöyhösen

kirjoittama *Kuka tahansa meistä*, joka kertoo ajan ulkopuolelle joutuvan ihmisen kokemuksista.

Yksityinen mielen matka ole-massaolon rajoille, tyhjyyden ja kuolemankin maisemiin tuodaan anonyymiin, yleiseen tilaan.

Pienen suuren taideteon voisi siirtää jonnekin muuallekin, missä halutaan hetkeksi pysähtyä.

Näytelmässä ei ole psykologisia henkilöhahmoja vaan pelkää-tään tekstiä, jota kolme näyttelijä tuo näyttämölle eri tavoin. Puhe on välillä proosaa, välillä dialogia, toisaalta todellisuutta

dokumentoidaan piinaavan yksityiskohtaisesti.

PÖYHÖSEN näytelmän vertaaminen Sarah Kanen sisäistä todellisuutta urauurtavasti kuvaneeseen *Psykoosi 4.48*. -näytelmään ei ole liioittelua. Pöyhösen armottoman tarkasti kokemusta pilkkovan tekstin metaforissa on kuitenkin enemmän originellia idealismia, joka Saana Lavasteen ohjauksessa on osattu tuoda esiin.

Pöyhösen kieli on kohotettua olematta pätkääkään pateettista. Omaperäinen matka on hul-lunrohkea sikoja vastaan käyty-

ne oikeudenkäynteineen, jumalaisine juoksumattoineen ja eri tavoin listittyine etanoineen. Kuoleman metaforat tulevat li-haksiksi.

Lusikka siis todellakin heite-tään nurkkaan niin että kolina käy.

KUULASTA lauluakin sisältävää esitystä sävyttää luonnollinen, tosikkoudesta vapaa läsnäolo ja suora kontakti yleisöön ilman raskaita teatterieleitä ja perinteisen lausunnan kuivakkuutta. Mirjami Heikkinen on maagisen keskittynyt, mutta samalla arvoituksellisen leikkisä. Iida

Kuningas on voimakkaasti läsnä ja elää jokaisen tunteen ja aja-tuksen tarkasti ja herkästi. Niina Kuposessa on yllättävää, kupli-vaa komiikkaa.

LAVASTEEN ohjaama esitys on kuin hyvällä tavalla nykyaikai-nen, tyylinviejettä vilisevä lau-suntaesitys, jossa keskitytään tiukasti sanaan, mutta näyttämölle piirtyy myös paljon kuvia. Näyttelijöihin ja kankaaseen heijastetussa animaatioiden veikeässä piirrosjäljessä sekä teksteissä sykkii sama pulssi esityk-sen kanssa.

Maria Säkö